

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205200
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719205200.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcu: Q. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. XXX/X, XXX XX K., občan SR, zastúpeného: JUDr. Michal Holčík, advokát, so sídlom Námestie SNP 27, 960 01 Zvolen proti žalovanému: Generali Poistovňa, a.s., Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35709332, zastúpenému: JUDr. Gabriela Reichová, advokátka, so sídlom Pavla Mudroňa 26, 036 01 Martin, o zaplatenie 4.500,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou pôvodne domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 4.500,- EUR. Svojím podaním zo dňa 05. 03. 2020 voči žalovanému v 2. rade zoberal žalobu späť a žiadal konanie zastaviť.

Súd uznesením č. k. 8C/36/2019-122 zo dňa 09. 03. 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 05. 2020 konanie voči žalovanému v 2. rade zastavil.

Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako vlastník motorového vozidla HONDA CR-V, EČV: D. XXXBR (ďalej len „motorové vozidlo žalobcu“) bol dňa 24. 10. 2016 účastníkom dopravnej nehody vo D. s motorovým vozidlom Škoda Fabia EČV: D. XXXCA, ktorý bol zákonne poistený u žalovaného v 1. rade. Uvedené vozidlo patrilo M. W. B.. Tento poistnú udalosť riadne nahlásil. V zmysle poslednej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade je zrejmé, že žalovaný v 1. rade listom zo dňa 22. 03. 2019 označeným ako „Oznámenie o ukončení likvidácie bez poskytnutia poistného“ oznámil, že šetrenie poistnej udalosti odkladá bez poskytnutia poistného plnenia. V ďalšom, keďže súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania, súd len stručne opíše niektoré skutočnosti predmetnej poistnej udalosti. Z podstaty ako sa predmetná poistná udalosť stala vyplýva to, že vodič M. W. B. počas jazdy nemal rozsvietené svetlomety, pričom uvedená poistná udalosť sa stala o 21.30 h dňa 24. 10. 2016, kedy bola už tma a žalobca nemal možnosť a schopnosť spozorovať idúce vozidlo.

Súd do dňa rozhodnutia nemal ustálenú jednoznačne zodpovednosť, že predmetnú udalosť zaviniel výlučne M. W. B., nakoľko z dôvodu preklúzie bolo konanie vo veci podozrenia zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky odložené, pričom o tomto bol upovedomený aj právny zástupca žalobcu listom Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo D. zo dňa 15. 05. 2020 č. Y.-D.-Y.-XXX/XXXX-B. nakoľko bolo zistené, že zodpovednosť za priestupok zanikla podľa § 20 zákona č. 372/1990 Zb.

Vodič M. W. B. mal so žalovaným v 1. rade uzatvorenú poistnú zmluvu č. 2405333321. Na základe vyššie uvedených skutočností je preto zrejmé, že žalobca má voči žalovanému pohľadávku vo forme náhrady

škody z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú premávkou motorového vozidla. Poukazujú na § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, v zmysle ktorého je poisťovateľ povinný za poisteného nahradiť poškodenému škodu a uplatnené nároky.

Predmetné vozidlo žalobcu bolo v celom rozsahu zničené a neskôr zošrotované. Podľa § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka sa poškodenému uhrádza skutočná škoda a to čo mu ušlo. Na základe uvedených skutočností je skutočná škoda vzniknutá vo forme majetkovej ujmy žalobcu v dôsledku zničeného motorového vozidla dňa 24. 10. 2016 vo výške 4.500,- EUR. Na základe týchto skutočností žiadajú, aby súd rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

2. Súd z dôvodu, že uvedenú žalobu zamietol na základe tej skutočnosti, že bola vznesená zo strany žalovaného námietka premlčania nároku podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 100 Občianskeho zákonníka sa nebude podrobne zaoberať všetkými dôkazmi, ale len tými, ktoré majú súvis s tým z akého dôvodu zamietol žalobu.

3. Súd z Oznámenia o ukončení likvidácie škodovej udalosti bez poskytnutia poistného plnenia zistil, že listom zo dňa 22. 03. 2019 žalovaný oznámil žalobcovi, že v rámci vzniku škody zo dňa 24. 10. 2016 poisťovňa oznamuje, že na základe doložených dokladov vykonala šetrenie na škodovú udalosť evidovanú pod vyššie uvedeným číslom a túto odkladá bez poskytnutia poistného plnenia. Ako poistený sa tu uvádza M. B. EČV poisteného: D. XXXCA, poškodený: Q. S., EČV poškodeného: D. XXX A..

4. Súd z Protokolu o prevzatí starého vozidla na spracovanie - vozidlo žalobcu zistil, že spoločnosť ŽP EKO QELET a.s. prevzala na spracovanie jeho motorové vozidlo. Za predmetné motorové vozidlo bola žalobcovi vyplatená suma 39,50 EUR.

5. Súd z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi predávajúcim - žalobcom a kupujúcim spoločnosť ŽP EKO QELET a.s. zistil, že predmetom kúpy je motorové vozidlo žalobcu.

6. Súd zo Zázpisu o poškodení vozidla zo dňa 17. 01. 2017 zistil, že ako poškodený sa tu uvádza žalobca, motorové vozidlo poškodeného, nehoda je uvedená zo dňa 24. 10. 2016, ďalej sú tu uvedené diely na výmenu, popis prác, pričom forma likvidácie je uvedená oprava: nedoporučená, čakať na vyjadrenie poisťovne k ďalšiemu postupu, čas ohliadky: 17. 01. 2017.

7. Súd z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sa/12/2018-74 zo dňa 23. 09. 2019 zistil, že týmto rozsudkom bolo rozhodnutie žalovaného Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici zrušené a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie sa týkalo rozhodnutia Krajského riaditeľstva Policajného zboru s tým, že tento nezmenil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, ktorým bol uznaný z priestupku pán S..

8. Súd z rozhodnutia o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru D., Okresný dopravný inšpektorát č. Y.-D.-Y.-XXX/XXXX-B. zistil, že žalobca svojím konaním porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. a na základe tohto sa uznáva vinným. Taktiež aj M. W. B. svoju povinnosť porušil v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a uznáva sa vinným.

9. Súd zo Správy o nehode urobenej na tlačive žalovaného zistil, že ako dátum nehody je tu uvedený 24. 10. 2016, čas: 21.30 h, poisťník - poistený je B. M. W.r, motorové vozidlo Škoda Fabia D. XXXCA, ako vodič auta je uvedený B. M. W., vozidlo B: S. Q., Honda D. XXXBR, vodič S. Q.. Z nákresu vyplýva stred vozidiel, jedno ide z hlavnej cesty druhé z vedľajšej, podpisy vodičov: B..

10. Súd z mailovej komunikácie zasielanej žalovaným právnomu zástupcovi žalobcu zo dňa 20. 11. 2019 zistil, že ďakujú za podanie podnetu zo dňa 29. 10. 2019. Pri likvidácii poistných udalostí sú povinní postupovať v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. Za preukázanie je možné považovať len tie nároky, pri ktorých je jednoznačne zdokladovaná existencia základných predpokladov vzniku zodpovednosti podľa ustanovenia § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka. To znamená, že je uznaná len skutočná škoda a reálne poškodenia, ktoré spôsobil ich klient. Ďalej opisujú, že z rozhodnutí, či už Krajského súdu v Banskej Bystrici, resp. Krajského riaditeľstva policajného zboru nevyplýva, že

by ich klient uvedenú nehodu jednoznačne zaviniel. V prípade, ak neuspokojuje ich vyjadrenie žalobcu môžu sa obrátiť na orgán výkonu dohľadu nad finančným trhom - NBS alebo na nezávislý súd, ktorý môže v tejto veci rozhodnúť.

11. Súd z písomných a ústnych vyjadrení právneho zástupcu žalobcu zistil, že čo sa týka premlčania popierajú, že by došlo k premlčaniu lehoty na podanie žaloby. Uvedená žaloba bola doručená súdu dňa 24. 10. 2020 teda v posledný deň objektívnej premlčacej lehoty. Vo vzťahu k plynutiu subjektívnej lehoty žalobca uvádza, že doposiaľ vzhľadom na neukončené priestupkové konanie nie je možné prijať záver o zodpovednosti žalobcu či vodiča M. W. B. za vzniknutú škodu. Na základe tohto aj vzhľadom na neukončené priestupkové konanie na uplatnenie nároku v objektívnej premlčacej dobe je podľa žalobcu námietka premlčania vznesená neodôvodnene. Žalovaný v 1. rade odmietal nároky žalobcu uspokojiť pred ukončením priestupkového konania. Žalobca aj napriek tomu, že nemá ani v súčasnosti vedomosť o osobe zodpovednej za vzniknutú škodu, keďže nie je doposiaľ ustálený právoplatne zodpovednostný priebeh škodovej udalosti bol nútený podať žalobu v rámci plynutia objektívnej premlčacej doby a to z dôvodu právnej istoty ešte pred jej uplynutím. Aj rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Krajského riaditeľstva policajného zboru im bolo doručené v deň podania žaloby.

12. Súd z písomných a ústnych vyjadrení právneho zástupcu žalovaného zistil, že okrem premlčania poukazujú aj na to, že nebola zo strany žalobcu jednoznačne preukázaná výška škody aká mu vznikla a tiež nebolo ani preukázané, že by ich poistenec predmetnú škodu zapríčinil sám, teda, že by sa na tejto škode nepodieľal aj samotný žalobca. K tomuto súd bližšie nebude poukazovať, nakoľko žalobu zamietol z dôvodu premlčania.

Čo sa týka námietky premlčania poukázali na tú skutočnosť, že túto v prvom rade vznášajú s ohľadom na zásadu účelnosti a hospodárnosti konania. K predmetnej škode, ktorá mala vzniknúť ako majetková ujma došlo pri dopravnej nehode dňa 24. 10. 2016. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, kedy sa poškodení dozvie o škode a o tom kto za ňu zodpovedá t. j. momentom, keď poškodený nadobudne vedomosť o osobe škodcu a o majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú je možné objektívne vyčíslit' v peniazoch. Keďže žalobca sa o osobe škodcu dozvedel bezprostredne po dopravnej nehode 24. 10. 2016, nakoľko žalobca a vodič druhého vozidla pán B. spísali záznam o dopravnej nehode, kde uviedli identifikačné údaje účastníkov nehody vedel týmto dňom. Na podporu svojich tvrdení poukazujú napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/82/2009 a tiež na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky 35Cdo/1331/2005 alebo 21Cdo/2958/2007... s tým, že v uvedených rozsudkoch sa uvádza, že o osobe ktorá zodpovedá za škodu sa poškodený dozvie akonáhle má vedomosť alebo informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda vtedy keď sú mu známe konkrétne skutkové okolnosti. Nemusí ísť priamo o zistenie, postačujúce je, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje mohli viesť k záveru o vymedzení zodpovednostného subjektu. Nerozhodné v tejto súvislosti potom je či si na základe uvedených skutkových okolností mohol poškodený utvoriť záver o zodpovednosti určitej osoby alebo nie. Žalobca sa o tom, kto je za škodu zodpovedný sa dozvedel vznikom škody ako priamy účastník dopravnej nehody.

V písomnom vyjadrení zo dňa 24. 07. 2020 poukázali okrem už predtým vyjadrení k premlčaniu aj na to, že plynutie subjektívnej lehoty, kde žalobca namieta, že nemal vedomosť o osobe zodpovednej s poukazom na prebiehajúce priestupkové konanie, že podľa nich s takýmto názorom nemožno súhlasiť. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe rozhodujúcim kritériom pre získanie vedomosti o osobe škodcu je získanie vedomostí o takých skutočnostiach, ktoré umožňujú viesť k záveru o zodpovednosti konkrétnej osoby. Preto pre začatie plynutia premlčacej doby sa nevyžaduje nespochybniteľná istota o takejto osobe vyplývajúca z právoplatného rozhodnutia. Z hľadiska plynutia subjektívnej premlčacej doby sa znalosť poškodeného o osobe škodcu viaže k okamihu kedy obdržal informácie, na základe ktorých si môže urobiť úsudok, ktorá osoba je zodpovedná; tento okamih spravidla nie je možné stotožniť s dátumom právoplatnosti trestného rozsudku, ktorým bol škodca za trestný čin, ktorý spôsobil odsúdený (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 25Cdo/519/2002). Začiatok plynutia subjektívnej lehoty nastal v okamihu, kedy má poškodený také informácie o okolnostiach škody, vo svetle ktorých sa javí zodpovednosť určitej osoby dostatočne pravdepodobná, nejde o nespochybniteľnú istotu v určení osoby zodpovednej za vznik škody (R 25Cdo/1089/2006). Na základe tohto tvrdia, že žalobca už dňa 24. 10. 2016 mal všetky vedomosti potrebné o skutkových okolnostiach, ktoré mu mohli urobiť záver o tom kto je za škodu zodpovedný. Na základe tohto podľa nich je námietka premlčania dôvodná. Okrem iného v záverečnej reči právna zástupkyňa uviedla, že aj čo sa týka výšky škody, od kedy by sa mala

počítať subjektívna premiáčacia doba žalobca sa o výške škody dozvedel v deň, keď uzatvoril kúpnu zmluvu so spoločnosťou, ktorá od neho predmetné vozidlo odkúpila a to bola kúpna zmluva zo dňa 23. 05. 2017 a teda už od tejto doby mohol vedieť aká výška škody mu vznikla.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

14. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

15. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. na premičanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premičanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.

16. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“) právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

17. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premičí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

18. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premičí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

19. Podľa § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní.

20. Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

21. Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

22. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

23. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

24. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

25. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že návrh žalobcu vzhľadom na vznesenú námietku premičania žalovaným nie je dôvodný. Čo sa týka inštitútu premičania súd poukazuje na to, že premičaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou premičania. Na základe uvedeného teda znamená, že použitie takejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva t. j. k zániku jeho súdnej vymáhateľnosti v dôsledku čoho premičané právo nemožno oprávnenému súdne priznať.

Premičaním samotné právo však samo se nezaniká, avšak sa len oslabuje tým, že si ho nemožno s úspechom uplatniť súdom. Na základe § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končí dňom, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota počíta. Na základe vyššie uvedeného súd teda má za to, že žalobca sa o tom kto je zodpovedný za škodu dozvedel dňom kedy došlo k predmetnej udalosti a to 24. 10. 2016, pričom však nie je dôležité len to kto zodpovedá za škodu, ale aj jeho výška. Predmetnú výšku sa musel žalovaný dozvedieť najneskôr dňom, kedy žalobca uzatvoril kúpnu zmluvu na predaj auta, ktoré potom malo byť zošrotované a to dňom 23. 05. 2017. Na základe tohto má súd teda za to, že žalobca mal žalobu podať najneskôr do 23. 05. 2019 kedy bol posledný deň subjektívnej lehoty v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neobstoja tvrdenia žalobcu o tom, že čakal na výsledok priestupkového konania, ktorý by jednoznačne určil či vodič M. W. B. bol alebo nebol vinný pri predmetnej nehode, teda či ju spôsobil a v akom rozsahu je vinný. Žalobca sa podľa súdu správal tým spôsobom, že od počiatku tvrdil, že on predmetnú nehodu nezavinil a preto je len logické, že osoba, ktorá zavinila predmetnú nehodu a ktorá je za ňu zodpovedná by mal byť poistenec žalovaného.

Iná by bola situácia kedy by bolo potrebné skúmať či si je žalobca vedomý kto spôsobil škodu, ak by sa na predmetnej škodovej udalosti zúčastnilo napr. viacero áut, tri, štyri, päť, kde by mohli byť rôzne situácie kedy by tí, ktorí účastníci nehody mohli zapríčiniť túto nehodu v rôznom rozsahu. Avšak za situácie kedy v rámci predmetnej nehodovej udalosti boli zúčastnené len dve osoby takáto možnosť odpadá a poškodený si je vedomý toho, že škodu nespôsobil a že škodu spôsobil výlučne druhý účastník nehody. Taktiež neobstoja to tvrdenie žalobcu, že čakali so žalobou na posledný deň kedy došlo k nehode do uplynutia troch rokov, aby mali zachovanú lehotu. Žalobcovi nič nebránilo podať žalobu aj po uplynutí niekoľkých mesiacov od nehody, avšak pre právnu istotu mali podať žalobu najneskôr do uplynutia dvoch rokov od udalosti s tým, že pokiaľ by podľa neho bolo dôležité rozhodnutie kto za škodu zodpovedá mohol žalobca hneď po podaní žaloby podať návrh na prerušenie takéhoto konania až do doby právoplatného rozhodnutia o osobe, ktorá zavinila škodu a po takomto rozhodnutí sa v konaní mohlo pokračovať.

O tom, že nie je dôležité a ani zákonom predpokladané, aby uplatnenie náhrady škody malo byť podané až, keď bude právoplatne určený vinník, či už v priestupkovom konaní resp. v trestnom konaní svedčí aj to, že keby to takto bolo tak by bolo v zákone ustanovené, že neplynie premlčacia lehota t. j., že spočíva počas toho konania, kým sa zisťuje vinník škody, či už v rámci priestupkového resp. trestného konania. Toto však zákonodarca v premlčaní v rámci náhrady škody pri dopravných nehodách žiadnym spôsobom neupravil, pričom súd aj s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/519/2002 má za to, že spravidla nie je možné stotožniť znalosť osoby poškodeného o osobe škodcu dátumom právoplatnosti trestného rozsudku, ktorým škodca za trestný čin, ktorý spôsobil bol odsúdený. Z tohto teda jednoznačne vyplýva, že rozsudok o tom kto je za spôsobenie škody zodpovedný je predovšetkým okamih, kedy objektívne sa poškodená osoba dozvie o osobe škodcu. V tomto prípade, keďže škoda nastala 24. 10. 2016 a žalobca mal vedomosť o osobe škodcu mohol si nasledujúci deň uplatniť náhradu škody súdnou cestou.

Obdobne už v totožnej veci sa vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/237/2007, z ktorého vyplýva, že citované ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje pri práve na náhradu škody dvojročnú subjektívnu premlčaciu lehotu, ktorá plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o vzniklej škode a o tom kto za ňu zodpovedá. Poškodený sa dozvie o tom kto zodpovedá za škodu v okamihu kedy preukázateľne získa informácie o okolnostiach škody, ktoré mu pomôžu urobiť si dostatočne pravdepodobný úsudok o tom, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá... Pokiaľ je právo na náhradu škody premlčané súd žalobu zamietne aj v prípadoch, v ktorých ešte nie je preukázateľná zodpovednosť za škodu alebo výška škody. Teda aj z predmetného rozhodnutia vyplýva, že nie je potrebné stopercentne vedieť a mať už právoplatné rozhodnutie o tom kto je osobou, ktorá škodu spôsobila. Tak, ako súd vyššie poukázal, žalobcovi nič neprekážalo resp. súdu nebola preukázaná taká skutočnosť, prečo by si tento nemohol podať žalobu do dvoch rokov (v subjektívnej premlčacej lehote podľa § 106 OZ) a následne žiadať súd o prerušenie konania pokiaľ mal za to, že je potrebné ukončiť právoplatne priestupkové konanie vo veci zistenia či len poistenec žalovaného pán M. W. B. uvedenú škodu spôsobil a zavinil. Na základe týchto skutočností súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

26. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalovanému, ktorý bol úspešný priznal

nárok na náhradu trov potrebných na účelné bránenie a uplatňovanie práva vo výške 100%.
§ 4 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z. z.
§ 15 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z.
§ 100 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.
§ 106 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.
§ 122 ods. 1, 2, 3 zák. č. 40/1964 Zb.
§ 427 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb.
§ 428 zák. č. 40/1964 Zb.
§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.